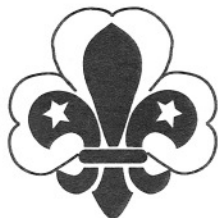

IMPULS

NR. 2 JUNI 1993 22. ÅRGANG
SCT. GEORGS GILDERNE I DANMARK

INDHOLD:

Desiderata	1
Væbner forberedelse	2
Invitation	3
Sct. Georgs Gilderne ??	4
Sct. Georgs Symbolet	6
Noget om at huske	7
Mænd og vin	8
Når man bliver plantet om	8
Piger og vin	9
Tålmodighed	9
Bjergbestigning	10
Positiv livsanskuelse	11
Tanker over en slidt sætning	12
En finansoperation	14
Adresser	15
Smilet	24

Desiderata (det ønskværdige)

*Fundet i Old Saint Paul kirke, Baltimore,
dateret 1692*

Gå venligt og roligt midt gennem larmen og jaget og tænk på hvilken fred, der kan være i stillheden. Prøv, så vidt det er muligt og uden at svigte dig selv, at komme godt ud af det med alle mennesker. Sig din mening roligt og klart og lyt til andre; selv til de kedelige og uvidende; også de har deres at fortælle. Undgå højrogede og aggressive mennesker; de er en plage for sindet. Hvis du sammenligner dig selv med andre, risikerer du at blive forfængelig eller bitter; for der vil altid findes mennesker, som kan mere eller som kan mindre end dig. Nyd dine resultater så vel som dine planer.

Bevar interessen for dit arbejde, hvor beskedent det end måtte være; for deri besidder du en virkelig værdi i tidernes omskiftelighed. Vær forsigtig i forretningsanliggender; for verden er fuld af svindel. Men bliv ikke derved blind overfor den kendsgerning, at der findes mange mennesker, som endnu har idealer og som forsøger at virkeliggøre dem. Overalt

er livet fuldt af heltemod. Vær dig selv; lad være med at foregøgle hengivenhed og vær heller ikke kynisk, når det drejer sig om kærlighed; for trods al den forhærdelse og skuffelse, du ser omkring dig, så lever den evigt videre som græsset. Følg venligt alderens råd og giv yndefuldt afkald på ungdommens glæder.

Bevar din sunde fornuft, så den kan værne dig, om noget pludseligt går skævt. Men plag ikke dig selv med unødvendige bekymringer. Megen frygt er kun et produkt af træthed og ensomhed. Ud over en gavnlig selvdisciplin skal du bare være god mod dig selv. Du er et barn af universet lige så vel som træerne og stjernerne; du har ret til at være her. Og hvad enten det er klart for dig eller ej, så udfolder universet sig efter sin bestemmelse.

Lev derfor i fred med Gud, hvordan du end tænker dig ham; og hvad nu end dit arbejde og dine drømme måtte være i livets larmende forvirring, så hold fred med din sjæl. Trods al humbug, slid og slæb og bristede drømme er der stadig en vidunderlig verden.

Vær ved godt mod! Stræb efter at være lykkelig!

.....

Kommentar: Vel kan måske ikke hvert ord i denne **Desiderata** stå for en streng kristelig målestok, men som almenmenneskelig leveregel er den ikke så tosset! Vel bør menneskets højeste mål nok ikke gå ud på selv at være lykkelig, men det er jo det vi alle gerne vil ... og for øvrigt: at elske sin næste som sig selv er kun muligt, hvis man er rimeligt tilfreds med sig selv. Det hedder jo faktisk »som sig selv«, ikke »mere end dig selv«!

Suzanne

*set i Staden, Sct. Georgs Gilderne i
Slagelse*

VÆBNER- FOR- BEREDELSE

Væbnerforberedelsen er et vigtigt led i den personlige udvikling, der er nævnt i gildebevægelsens formålsparagraf - og den fortjener kvalificerede ledere

Kursusudvalgets miniseminar på gildemesterstævnet i Esbjerg resulterede i en række ønsker til kursusudvalget og PUM-kredsen.

På PUM-mødet i Vejle den 5-6. marts 1993 arbejdede vi videre på nogle af disse ønsker.

Blandt de mange muligheder valgte vi at koncentrere os om, hvorledes PUM-kredsen bedst kan hjælpe gildelederne omkring væbnerforberedelsen.

Et hovedspørgsmål var, hvad der er vigtigst, når væbnerforberedelsen finder sted.

Aktiver deltagerne

Vi er klar over, at væbnerforberedelsen finder sted på mange forskellige måder - lige fra næsten ingen til en møderække,

der strækker sig over op til et halvt år - og at indhold og form varierer fra »ren oplæsning« til heftige debatter, hvor der sættes fokus på moral, etik og holdningsbearbejdning, samt orientering om organisatoriske forhold i gildebevægelsen.

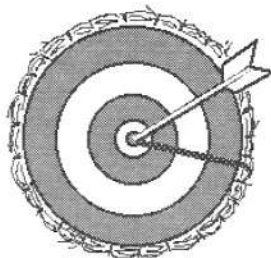
PUM kan hjælpe

PUM-kredsen er bekendt med, at der rundt omkring i gilderne er udarbejdet omfattende supplerende materiale, der kan danne grundlag for væbnerforberedelsesaftener, ligesom forskellige former for »køreplaner« er til rådighed. - PUM-kredsen er indstillet på om ønsket at medvirke til at levere materiale og inspiration til væbnerforberedelsesaftener.

Vælg den bedste leder - ikke den der står for tur

PUM-kredsen finder det vigtigt, at man i gilderne vælger **de rigtige** personer til at forestå væbnerforberedelserne. Hermed menes gildebrødre, der er motiveret for opgaven, i stand til at begejstre andre samt skabe debat, og som evner at formidle det indhold væbnerforberedelsen skal have.

PUM-kredsen er blevet gjort opmærksom på, at man i nogle gilder af misforstået »respekt« foreslår gildebrødre, der ikke besidder ovennævnte kvalifikationer, som ledere af væbnerforberedelserne. Det er med andre ord vigtigt, at man bruger de rette gildebrødre til de rette opgaver - dermed ikke være sagt, at hvis man besidder de rette kvalifikationer, har man krav på fremover at »eje« lederskabet af væbnerforberedelsen. Som i andre situationer i gildebevægelsen er det vigtigt, at nye kræfter kommer til for at sikre udvikling og bevægelse.

INVITATION

til spejderlederaften

Sct. Georgs Gilderne i Hillerød har i marts 1993 udsendt en indbydelse omkring jubilæumsaktiviteterne i april. Indbydelsen er formet som et særnummer af gildernes blad, og indeholder bl.a en kort beskrivelse af: »Hvad vi er for nogen«.

Den del af særnummeret gengives her:

HVEM ER DET DER INVITERER ?

Du ved naturligvis, at det er Sct. Georgs Gilderne her i byen, men ved du i grunden, hvem vi er - og hvad vi står for?

Mens du stadig er aktiv i dit spejderarbejde, er vi i Sct. Georgs Gilderne fortrinsvis tidligere spejdere. Når der skrives fortrinsvis, er det fordi, vi også har mange aktive i vore rækker. Endvidere kan rådsmedlemmer og andre, der har vist varig interesse for spejder- eller gildebevægelsen også optages.

Gildebevægelsen hviler på de samme idealer som spejderbevægelsen, og lov og løfte er næsten identiske. Det kammeratskab, som du sikkert føler som en væsentlig del af dit spejderarbejde, vil du også finde i et gilde.

Det er desværre en udbredt misforståelse, at gildebevægelsen er en støtteorganisation for spejderne eller en »Kan du huske klub«. Det er det ikke, men ingen gildebroder har glemt sin fortid, og du vil derfor sjældent gå forgæves efter råd eller hjælp i et gilde.

Hvad man laver i sådan et gilde? Ja, en månedsplan for et Sct. Georgs Gilde byder sædvanligvis på en gildehal, hvor gildebrødrene under lettere højtidelig form mødes for at lytte til gildemesterens ord, optage nye i vor kreds samt bagefter dyrke kammeratligt samvær.

Gildet inviterer også til møder af oplysende karakter, virksomhedsbesøg, udflugter og muntre fester. Gruppearbejdet, som kan sidestilles med spejdernes patruljer, er noget meget væsentligt i gildebevægelsen. I en gruppe samles man skiftevis i hinandens hjem enten til blot en hyggelig snak eller til diskussioner om tidens aktuelle begivenheder.

Vi er lidt stolte over, at Sct. Georgs Gilderne er en dansk »opfindelse«. De er stiftet i 1933 af en kreds af tidligere spejdere, og er altså i år 60 år gamle. Det har udviklet sig til at blive en bevægelse med gildebrødre rundt i hele verden.

Det er derfor naturligt for mange spejdere at fortsætte i Sct. Georgs Gilderne. Det er meget svært - kortfattet - at redegøre for hele vort virke. Mange af mine venner vil måske mene, at jeg har glemt at fortælle dig om nogle helt andre væsentlige ting. Men er du over 21 år er du velkommen til at deltage som gæst i nogle af vore arrangementer - eller at få en snak med en gildebroder. Her er i hvert fald telefonnumrene på de tre gildemestre:

Her følger så navne og telefonnummer - en god form.

red

SCT. GEORGS GILDERNE

????

Provokeret af et par diskussioner i familien har jeg nu sat mig for at lave et indlæg, der forklarer min opfattelse af kommunikationsbristet mellem spejderne og gilderne.

Jeg har fået at vide, at man fra gildernes side flere gange har forsøgt at komme i kontakt med spejderne, men med ringe held. Feedbacket var rystende dårligt, og ingen kunne åbenbart forklare hvorfor.

Jeg tror, den vigtigste årsag er, at oplysningerne aldrig kommer frem til de rette personer.

Så vidt jeg er orienteret, sender man et brev eller en brochure til gruppelederne og forventer så, at de distribuerer det videre. Dette sker bare ikke, fordi han/hun ikke vidste, hvem der skulle modtage det, og måske hvem der skulle prioriteres frem for andre, fordi der kun var vedlagt et eksemplar.

Faktum er i hvert fald, at næsten alle adspurgte seniorer og ledere for nyligt svarede, at »Dem fra Sct.. Georgs gilderne består vidst mest af en flok gamle, forhenværende spejdere«. Dette er selvfølgelig også rigtigt, men skal forstås helt bogstaveligt. De tror at gennemsnitsalderen er 65-70 år i samtlige gilder!

Havde det ikke været for mit kendskab til gilderne gennem mine forældre, ville jeg givetvis have haft samme opfattelse.

En vigtig ting at gøre klart er, at hvis gilderne skal have fat i spejderne, skal der sendes oplysningsmateriale ud til samtlige

kontaktpersoner - og det skal være i meget god tid. En af måderne at komme ud til folk på er, at bruge deres egne medier, og her mener jeg selvfølgelig gruppebladene. Disse blade går normalt i trykken hver 2.-3. måned, og deadline er 2-3 uger før. Det betyder at evt. oplysninger om Sct. Georgs Gilderne i værste fald skal være bladets redaktion i hænde op til 3 måneder før arrangementsdatoen! Netop dette har tidligere været et væsentligt problem for de annoncerede oplysningsmøder.

Jeg tror, man i gilderne skal overveje, hvem det er man vil nå ud til og hvordan. Er det seniorerne, lederne eller forældrene? Skal de langsomt danne deres eget indtryk, eller skal de inviteres til et møde, hvor de ikke aner hvad det handler om? Jeg personligt ville næppe møde op til noget, jeg ikke havde en rimelig idé om, hvad var, så jeg vil anbefale gruppebladet alene og glemme oplysningsmøder. Hvis en person er interesseret, skal han/hun nok finde frem til jer.

Det er heller ikke uinteressant at overveje, om det er de rigtige mennesker, ordet kommer ud til. Lederne kunne være oplagte emner, men har tit rigeligt at se til! Forældrene er bestemt også en mulighed, og husk, at det ofte er *dem*, der læser gruppebladet! Spejderne læser kun det umiddelbart relevante, hvis de overhovedet *kan* læse, og jeg mener heller ikke, nye mennesker skal rekrutteres fra seniorerne, da de i forvejen har masser af tilbud og aktiviteter. Der er imidlertid ingen tvivl om, at det vil være en klar fordel, hvis de i forvejen har hørt om foreningen. Det hænder trods alt, at de læser ting, der ikke umiddelbart vedkommer dem selv.

Mit forslag lyder altså: Lav noget skriftligt materiale, der fortæller om, hvem gilderne

er, hvad man f.eks. kunne lave, hvilke forventninger der stilles til medlemmerne o.s.v. og få det trykt i gruppebladene. En gang om året ville være nok, og husk, at I kan ikke forvente respons med det samme. Desuden kunne man flere gange undervejs indrykke små iøjnefaldende notitser, der pirrer læserne - i stil med hvad vi kender fra aviserne (Hvem husker ikke GNOBIKAR [GIROBANK] og den klassiske: Hvad er det, der gør livet lidt grønnere?).

Sørg for materialet kommer *ud*! Det har vist sig at være meget vigtigt, at alle modtagere direkte får materialet, da det går alt for langsomt, hvis én person skal videresende det til de andre. I hver gruppe foreslår jeg derfor at følgende personer skal modtage materialet:

1. Ansvarshavende redaktør: Dette er nok den første, der skal have besked, så der er mulighed for at skrive om det i gruppebladet.

2. Ledelsen og gruppelederen: Disse skal tage sig af den overordnede information.

3. Klanlederen: Klanlederen må kunne forventes at kunne give besked til seniorerne, hvis direkte kontakt er påkrævet.

Til slut vil jeg bare sige: Sats ikke ensidigt på seniorerne, men glæd jeg over, at de nu ved, hvem I er. OM 5 til 10 år, er det *dem*, der skal tilføre Sct. Georgs Gilderne de kræfter, der får arbejdet til at gå videre.

Jakob Madsen, Hjalte gruppe

Set i »Kilden«, Sct. Georgs gilderne i Roskilde

Sct. Georgs Symbolet

I gilderne har vi i april afholdt Sct. Georgs gildehal, hvor vi sammen har bekræftet vores sammenhold og vores gildeløfte under symbolet af Sct. Georg, som for os er et ideal og et livsindhold, vi tror på.

I mennesket har der fra tidernes morgen foregået en kamp mellem det gode og det onde. Mennesket er både skabende og destruktivt, men netop nu synes volden og ondskaben at være blevet forstærket i uhyggelig grad. Er det kun i legenden, at Sct. Georg vinder? - Er dragen ved at få overtaget?

Der kan være mange årsager til, at det er gået galt, men kan vi give vore børn og unge en tryk og god opvækst og opdrage dem til at respektere andre mennesker og tage afstand fra vold og kriminalitet, er der stadig håb om, at det bliver Sct. Georg og ikke dragen, der vinder kampen. Vi må aldrig opgive håbet og troen på, at det kan ske, for så vil det heller ikke ske.

Legenden om Sct. Georg, der dræber den onde drage, skal ikke kun være en kunstnerisk udsmykning, men et livskraftigt og lysende symbol.

Kirsten A.
fra Amager Gilderne

Hundelufter- folket

Ingen skal være i tvivl om, at netop min hund er den mest ægte af alle hunde. Der findes ikke den race, som ikke er repræsenteret i dens stamtræ. Jeg holder meget af »Bådsen«, og jeg fornemmer, at den holder af mig. Men jeg nægter alligevel at lade mig kalde »Bådsens far«. Ikke tale om, at jeg vil være far til et uldent rovdyr med sporadiske anfald af dårlig ånde og en ubeskrivelig forkærlighed for at drikke brakvand. »Bådsen« er - på godt og ondt - en hund. Ganske vist en dejlig hund, men jeg er ikke hans far - dixi! Det har altid virket lidt latterligt på mig, når en kæmpekvind bøjede sig - så godt hun formår - og »klukker« til sin pekingeser: Komse, dassse, basse op til lille mor - kom mors egen skat!

Jeg har dyb respekt for »hundelufterfolket« - for jeg er jo selv en af dem. Men, nogle af dem er nu lidt til en side. Der findes eksempelvis hundeejere, som i fuldt alvor påstår, at deres hund er kønner, klogere og bedre end »Bådsen«. Påstande som kan gøre mig både sur og bedrøvet - naturligvis på »Bådsens« vegne. Tro nu ikke, at jeg ikke kan tåle kritik, for det kan

jeg - ikke! Jeg ved da godt, at jeg ikke er ganske ung mere, at jeg vejer lidt rigeligt, at jeg er langt over den alder, hvor man slår kraftspring (den alder har jeg iøvrigt aldrig været i), at skægget er ved at være lidt gråt, at håret er lidt mindre fyldigt end i min ungdom. Og jeg kan tåle at få det at vide - af og til uden at blive fornærmet.

Men da jeg forleden dag (mens jeg stod og fik mig en snak med en af gartnerne) hørte to damer tale om - at »den der hund« efterhånden så lidt mølædt og småfed ud - da blev jeg harm. At denne kærlige og kloge ven, som jeg så trofast følger rundt i parken (det får nemlig folk til at tro, at den lystre mig, og det ser så pænt ud), at den skulle være gammel, fed og mølædt ... Jeg kunne se på dens kloge øjne, at den havde hørt ordene og var dybt såret. Men så hjalp jeg den også op på en bænk og sagde til den: Du skal ikke høre efter, hvad de dumme kællinger siger - *fars egen ven!*

*Set i Gøngeposten, Bellahøj gildet
skrevet af »Skipper« Mogens Frohn, der
har været på et særdeles vellykket besøg
i Bellahøj*

NOGET OM AT HUSKE

Alt i et menneske er guddommeligt og fantastisk indrettet, men hukommelsen synes mest vidunderlig.

Alle vore indtryk og alle vore oplevelser fra vor første barndom og indtil i dag er

kodet ind i vor computerhjernens billioner af bittesmå elektroner, og de kan nemt findes frem i vor bevidsthed ved et tryk på en knap.

Enkelt - lynhurtigt - ufatteligt

Stiller vi hukommelsen et konkret spørgsmål, har vi trykket på en af knapperne og udløst mekanismen. Om vi ønsker det, kan den give os billeder af ting, mennesker, ja hele landskaber fra et hvilket som helst sted i vort liv. Selv oplevelser og situationer fra vor tidligste barndom kan kaldes frem fra hukommelsens gemmer, med kulisser, farver, stemmer og det hele, blot vi holder lidt længere på de rigtige knapper.

Glemte situationer og oplevelser kan spontant springe ud af mørket på tilfældige impulser. Det kan være sig en duft eller en strofe fra en melodi og ethvert sanseindtryk vil aktivere de små grå celler i vor hukommelse.

Men ligesom alt andet, der skal fungere længe, skal en hukommelse og dermed vor hjerne vist nok passes og plejes, thi det aner mig, at den kan slides og sløves. Min hukommelse er i hvert fald ikke, hvad den har været. Undertiden giver den slet intet svar, hvor længe og kraftigt jeg end trykker på knappen. Ofte giver den et forkert svar, - og til tider lader den det rigtige svar komme dumpende ud gennem underbevidstheden længe efter, at jeg har glemt, at jeg har trykket forgæves på knappen. Det der irriterer mig mest er, at den nægter at svare, når jeg ved, at den godt kan.

Men skal vi mon være så kede af det, for tænk om vi glemsomme, der utallige gange har beklaget os over vor dårlige hukommelse, en skønne dag blev taget på ordet, så alt det glemte pludselig stod klart i vor

bevidsthed, ved at alle knapperne virkede på en gang.

Hele vor fortid ville dukke op i et gigantisk vingesus. Myriader af ansigter ville komme ud af mørket, stirrende på os. Utallige stemmer ville vokse ud af stilhedens hav og svulme som en voldsom brænding af ligegyldige ord ind over vor bevidstheds kyst.

I havet af ansigter ville vi ikke kunne finde de få, der var blevet os kære, og elskede stemmer ville drukne i den ligegyldige larm.

Men allerværst af alt ville det være, at blandt de mange brudte forsætter, halvholdte løfter, ynkelige nederlag, tåbelige fejlgreb, dumheder og fald, ville vi lede forgæves efter det idealbillede af os selv, som vor dårlige hukommelse havde ladet os drømme så skønne drømme om.

I et så pinefuldt øjeblik ville vi råbe efter en drink, der kunne give os glemsel, - og når smerten var ovre, ville vi rejse et alter for glemslens gavmilde guder

set i »Staden« Sct. Georgs Gilderne i Slagelse

*Det forholder sig med mænd
som med vin: Alderen gør de
dårlige sure og de gode bedre.
Cicero*

NÅR MAN BLIVER PLANTET OM!

Det er nu forår, vi har sået. De første spirer er kommet op, og kulden er ved at forsvinde fra jorden. Vi gennemgår vores haver, nogle planter har ikke klaret vinteren, og andre skal plantes om, vi tænker ofte, mon de klarer denne omplantning?

Omsorgen for den omplantede er stor de første uger, man er stolt, for det ser ud til, at den trives godt på sin nye plads. Efter nogle uger er nogle af de nytilsæede blomster kommet op, knopperne er bristet. Nej, hvor spændende, vi følger spændt alt det nye, blomst efter blomst, nej - se! Nu er Klematissen sprunget ud, åh - har du set roserne? Hvor de dog dufter herligt. Vi er helt fortabt i alt det nye, som når et barn - eller barnebarn bliver født, vi kan næsten ikke forstå det under, der er sket.

Jeg tænker ofte på, hvor meget vi har at sige tak for, men glemmer vi ikke tit denne tak. For hvem skal vi takke, ægtefællen, naboen, avisbudet, kollegaen, ja, hvem? Du ved det godt - men hvad siger han/hun nu, hvis jeg viser mine følelser? Det kan kun gå galt.

Tilbage til den omplantede plante, blev den glemt? Den gav vi jo meget af vor tid, den må vel kunne klare sig selv nu?

Vi kan da ikke bruge så meget tid på den, for vi har jo alt det nye, som nu kommer, og den har fået sin tid.

Men den omplantede plante er jo også livet, levende og skøn, og har måske endnu mere brug for omsorg på sit nye sted.

En af mine bekendte skrev engang om livet:

*Livet er en festlig novelle -
et drama let at fortælle.*

*Livet er en gammel roman -
et drama om kvinde og mand.*

*Livet er en åben bog -
et drama om dum og klog.*

*Livet er et rislende kvad -
et drama om kærlighed/had.*

*Livet er netop det hele -
et drama- man selv må fordele.*

Tage Juul

*set i »Gildenyt«, Sct. Georgs Gilderne
i Aabenraa.*

En pige og et godt glas vin
afhjælpe enhver nød.
Og den, der ikke drikker eller
kysser, han er død.
Goethe

Tålmodighed

Tålmodighed er vel noget, vi alle har - til tider; til andre tider har vi det slet ikke. Det afhænger af hvilke situationer, vi befinder os i.

Et par ordsprog om begrebet:

*- Det er ingen kunst at være tålmodig i
medgang.*

*- Tålmodighed er en urt, der ikke vokser
i hver mands have.*

»Tålmodighed er en dyd«, sagde en ældre dame ofte, når hun ventede på sin mand med den varme mad parat.

Ifølge »Nu dansk Ordbog« om tålmodighed:

»Tål-mod (genoptaget i 19. århundrede) fra middelalderen tolmodh eller fra svensk tålmod til tål eller tåle«

Fra Livskunstens Almanak:

»At handle er klogt, når handlingens tid er inde; men vente og vente tålmodigt, når det er tid at hvile. Dette bringer menneskene i harmoni med tilværelsens ebbe og flod«.

Det kræver en rimelig mængde af tålmodighed oprigtigt at stræbe efter at holde gildeloven; men det siges da også, at man får mere af den med alderen

Erik Børre

*- set i Broen, Sct. Georgs Gilderne i
Vordingborg*

»BJEGBE-STIGNING«

Der sad en gammel indianerhøvding uden for sit telt og tænkte på morgendagens begivenheder. Han ville sætte stammens unge mænd på en prøve ved at lade dem bestige et bjerg.

Om morgenen mødte de unge op og var selvfølgelig spændt på, hvad opgaven bestod i.

Høvdingen kaldte dem til sig og sagde: »Se bjerget derovre, udvælg jer et punkt og prøv om I kan nå det, men jeg beder jer om at bringe mig noget levende fra stedet, I når«.

De unge mænd skyndte sig af sted, mens høvdingen blev siddende og så efter dem.

Allerede ved middagstid kom det første hold tilbage medbringende en smuk buket af brogede blomster.

Høvdingen så på dem og sagde: »Jeg er skuffet over jer, disse blomster har I plukket ved bjergets fod, I har end ikke prøvet på at komme op«.

Hen på eftermiddagen kom et andet hold tilbage, medbringende en buket af bomuldsplantens grene. Disse vokser et lille stykke op af bjerget, og høvdingen sagde: »I har dog klatret«.

Ved solnedgang kom endnu et hold, som bragte høvdingen cedergrene. Høvdingen vidste naturligvis, at cedertræet voksede halvvejs oppe ad bjerget, og sagde til de unge: »I har klatret, men hvorfor vendte I så hurtigt tilbage?«.

Sent på aftenen vendte det fjerde hold tilbage, medbringende en buket små forkrøblede grene, som vokser højt oppe over trægrænsen. Høvdingen betragtede glad buketten og roste drengene: »I har gjort ret. I har endog prøvet på at nå de høje vilde klipper«.

Men høvdingen blev siddende for at vente, der manglede endnu en enkelt ung mand. Først den næste dag dukkede han op, tomhændet.

»Undskyld, at jeg ikke medbringer noget, men der vokser slet ikke noget, der hvor jeg var. Jeg har haft det så pragtfuldt og oplevet det skønneste i mit liv. Det var så ubeskriveligt smukt at se solen stå op over det store blå hav«.

»Jeg vidste det«, sagde høvdingen. »Jeg så det på dit ansigt, for alt, hvad du har set, har du gemt inden i dig«.

...

Se dette er jo en slags eventyr, og et sådant har jo som regel en slags morale - også denne. Nemlig at sætte sig et mål og prøve at nå det.

Vel kan vi nøjes med de små blomster, der vokser ved bjergets fod, men det står os frit for, om vi vil klatre højere op.

Og denne morale synes jeg, at vi kan bruge i vort daglige arbejde i gildet ved at samarbejde og ikke lade en enkelt gildebroder stå alene med en eller flere store opgaver, og dermed måske føle sig fristet eller føle sig presset til at vælge de nemmeste løsninger.

For vel kan den nemmeste løsning vise sig at være den bedste, men det er nok undtagelsen

Mogens.

Set i Knuden, Sct. Georgsgildet i Ølstykke.

*Historien set flere steder gennem tiden
- men god er den.*

Positiv livsanskuelse

- er det godt at sætte sig et mål?

Positiv livsanskuelse kan defineres på mange måder, med mange elementer og er meget subjektivt.

Gildeloven er et glimrende eksempel på positiv livsanskuelse, og det er Piet Hein også med sine mange Gruks.

Positiv tænkning - du er bare dig selv; der er ingen andre i verden som dig - du er speciell.

Husk - optimisme skaber optimisme, og optimisme skaber fremgang og udvikling.

Du må være tilfreds med dig selv - du er bare som du er.

Lær af dine fejl - vær positiv!

Livskvalitet er et begreb, som man tit kommer i kontakt med nu om dage.

Begrebet kan defineres på mange måder, men det gælder ens *total* situation - det gælder helbred, meningsfuld aktivitet, frihed i arbejdet og fritiden, tryk, forandring samfundsindstilling, sociale forhold, forbrug, aggression o.s.v.

Forhold som modarbejder livskvalitet er f.eks. skyldfølelse, rædsel, usikkerhed, uro, angst, stress ...

Det kan være bekymring for noget i fremtiden som kan indtræffe, noget man ikke kan forsvare sig imod. Det kan være f.eks. »Jeg kan få hjertestop når som helst«, »Jeg kan risikere at blive plyndret her«, »En krig kan udslutte os på et øjeblik«.

Dette er tanker, som kan være handlingshæmmende i dag, om noget, som med stor sikkerhed ikke vil indtræffe i fremtiden.

Spørg dig selv: Vil fremtiden ændre sig, bare fordi jeg er bekymret.

Nej - tænk positivt: Du er OK - Jeg er OK.

Opbyg din selvtilid - verden er ikke så skræmmende, som du tror.

Prøv at finde de positive sider af en sag - f.eks. når det glas er halvt fyldt - en pessimist siger, glasset er halvt tomt, mens en optimist siger, det er halvt fuld!

Eller når man går ind til en forhandling, starter man med at være 50% enige - du vil, han vil ikke!

Når du træffer andre, så vær opmærksom på de små »skulderklap«, du kan give vedkommende, bare ved en enkelt positiv bemærkning om vedkommendes udseende, påklædning eller om noget godt vedkommende har udrettet for nylig.

Fornægt Jante-loven!

Se bare på optimistvisen af Nonius Svinghede - den kaldes også »Visen om den positive Jantelov«.

Den vil jeg ikke recitere nu, men vil blot tage slutreplikken i hvert vers:

»Længe leve lysten, til at være til«.

Vær optimist, men vær ikke så naiv, at du bilder dig selv en hel masse ind, som alligevel ikke er realistisk! Det er farligt - behold jordforbindelsen.

Når jeg har skrevet om at være positiv, er det ment som at være konstruktiv positiv.

Dette indebærer at se det, der er rigtigt og forkert, i samme perspektiv. Det er at smøge skjortearmerne op, når man møder vanskeligheder. Det er at kritisere positivt for at vise, hvordan ting og sager kan blive bedre. Det er at vente med at dømme, indtil alle fakta foreligger. Det er at lytte til begge parter i en diskussion. Det er at søge de positive sider hos andre mennesker. Det er at opmuntre til fremgang og ikke lægge vægt på små fejltrin. Det er at forsøge at skabe et godt

kammeratskab. Det er at have en rigtig mental indstilling hele tiden

...

Er det godt at sætte sig et mål ... **Ja, så absolut, da!**

Den romerske filosof Seneca har en gang sagt: »Når man ikke ved, hvilken havn man styrer imod, er alle slags vinde den rigtige«.

Uden mål har man dårlig styring af sit liv.

Som enhver erhvervsaktiv ved, er det et kardinalpunkt, at have mål for sit virke.

Et firma, der er noget værd, har mål for alskens aktiviteter og afdelinger.

Uden disse mål, ved de ansatte ikke, hvor firmaet skal hen. Det er meget vigtigt, at så mange som muligt er inddraget i målsætningerne, ellers bliver det bare noget, som ledelsen trækker ned over hovedet på en.

Det er meget vigtigt, at forklare *alle* i virksomheden om målene, ellers risikerer man, at de ansatte trækker i hver sin retning og de ønskede resultater udebliver.

Det samme gælder på hjemmefronten - familien har godt af, at skulle sidde ned i fred og ro, og tale om mål - ikke alene personlige mål, men mål for hele familien - om at overleve/vinde. Det kan være mål for børnenes uddannelse, mål for opsparing, mål for vedligeholdelse af huset, mål for fritidsaktiviteter - listen er lang.

Jeg vil slutte af med at nævne Mads Nielsens »Sæt dig et mål«, som vi jo kender fra flere af vores Sct. Georgs Gildehaller:

»Sæt dig et mål« handler om, hvordan det er at have et mål, og det sidste vers lyder således:

»Stort skal du kende, hvor kræfterne gro,

og livsmodet jublende fødes;

den ranker din vilje, den ildner din tro

den modstand, hvoraf du må mødes«.

Anders Arbo, væbnersvar i Sct. Georgs Gildet i Hadsunds blad

Tanker over en slidt sætning

Jeg har desværre ikke tid

Der er ingen af os der har tid - vi har alle lynende travlt.

Det nytter ikke, at man peger på, at arbejdstiden bliver stadig kortere - fritiden længere, for vi får aldrig tid - eller rettere vi får aldrig tid nok.

Jeg har desværre ikke tid - vi hører sætningen, og vi bruger den selv, når vi bliver bedt om et eller andet stykke arbejde, der kan strække sig fra at bygge et hus til at tage et job i gildet - eller blot skrive et indlæg til bladet.

Selvfølgelig kan det ske, at vi netop i øjeblikket har hænderne fulde af andre ting, men som oftest skulle sætningen - hvis vi var helt ærlige lyde: Jeg har ikke lyst.

Vi ved jo alle med os selv, at hvis der er noget, vi virkelig gerne vil, så skal vi også nok skaffe os tid til det - på den ene eller anden måde.

Men sådan siger man ikke, for så bliver man betragtet som en dårlig eller doven person, som ikke vil hjælpe, når der er brug for det. Vi dækker os under det tilforladelige »Jeg har ikke tid« - det er

uigennemskydeligt, det er en agtværdig undskyldning, for der er noget godt og stort ved at have travlt - og være et efterspurgt medlem af samfundet. Vi hygger os helt, ved at »vi ikke har tid«.

Det burde være en menneskerettighed at have lov at indrømme, at man ikke har lyst til et eller andet arbejde i fritiden, ligesom det burde være en plausibel grund for at sige nej til en invitation, at man netop den aften føler større trang til at hygge sig i sin egen families kreds.

Vi har kun et liv her på jorden - så vidt vi da ved - og det er ethvert menneskes ret selv at kunne bestemme, hvorledes vore dage og timer skal anvendes. Og hvorfor skal vi til stadighed plages af dårlig samvittighed, fordi vi føler os forpligtet til at udføre ting, andre har planlagt for os.

Men hvorfor bliver vi så alligevel lidt halvforværmede, hvis andre folk siger til os, at de ikke har lyst? Ja, det er vel fordi vi har kastet os over en opgave, som vi trænger til andres hjælp for at kunne løse. Hvis det kan lykkes os at begejstre andre for den samme opgave, så det også bliver deres - så de får lyst til at være med, så er sagen helt i orden. Men hvis de andre føler sig pressede for at gøre os en tjeneste, så tror jeg personligt, at arbejdet i mange tilfælde ville være bedre tjent med ikke at blive udført.

Vi har alt for mange foreninger i dette land, hvor det er et ideligt slæb for at få folk til at gøre arbejdet. Hvorfor det? En forening bør da være opstået af en fælles trang blandt medlemmerne til at samles om en opgave, den enkelte ikke kan løse. Foreningen må være medlemmernes redskab i dette arbejde - være til for deres og den fælles opgaves skyld - og ikke omvendt. En forening, der ingen opgaver

har - eller som ikke har nogen til at tage sig af arbejdet, har mistet sin betydning.

Men ligesom det bør være ethvert menneskes ret at sige, hvad man ikke har lyst til, burde det være enhvers pligt at have lyst til noget.

Vi har alle fået et liv betroet - et liv, som vi har pligt til at få det bedst mulige ud af. Hvordan gør vi det?

Ved at være aktive

- ved at gå ind for noget

- ved efter moden overvejelse at finde ud af, hvad man har lyst til - og så gøre det.

For hvad er det, der gør livet værd at leve?

Er det villa, bil, farvefjernsyn og opvaskemaskine?

Nej, det der giver livet værdi, er samvær med andre mennesker, som man forstår, og som forstår en.

Modstykket hertil er ensomhed, som vel er det moderne menneskes forbandelse.

I velfærdsstaten, som bringer mange goder, men hvor alle de moderne bekvemmeligheder giver os megen fritid og gør mange til passive tilskuere til livet, er det ensomheden og kedsomheden, der er vore største fjender - ikke travlheden.

Og de lykkelige mennesker er de aktive, som former deres tilværelse i frugtbart samvær - og samarbejde med andre.

Og i dette stykke er det mindre afgørende, hvad man har lyst til, end at man i det hele taget har lyst - lyst til at være med, lyst til at leve. Og det er mindre afgørende, om man bygger hus, gør et job indenfor gildet eller skriver gildeblad, men afgørende om dette arbejde skaffer et frugtbart og nært sammenhold med andre mennesker.

Erik Worsøe
set i »Information og Debat«, Sct.
Georgs Gilderne i Kolding

En finans-operation

Urtekræmmer Svendsen fiskede en dag ud af klædeskabet en gammel vest, som han iførte sig, og stak inkvisitoriskommel- og pegefingerned i lommen, hvor de uformodet greb om en lille mønt, der viste sig at være en guld-tyvekrone.

»Hej, Misse«, råbte han glædestrålende til sin kone, som sad i det næste værelse og syede, »jeg fandt en tyve-krone i lommen på den gamle vest; den må du have!«

»Tusind, tak, Jonas«, svarede konen lige så glædestrålende, »jeg skylder netop syjomfruen 60 kr.; jeg vil straks afdrage på børnenes tøj. - Frøken Hansen! her er 20 kr. i afdrag på min gæld til dem«.

»O! mange tak, fru Svendsen, jeg har netop lånt 60 kr. af min broder, og så kan han få de 20 kr. i aften, når jeg kommer hjem«.

»Værs'go', Peter! her har du 20 kr. i afdrag på mit lån«. - »Mange tak! søster«, svarede Peter. »Skrædder Smidt har nylig været her med en regning; jeg vil straks bringe ham de 20 kr.«.

Skrædder Smidt blev glad over denne á conto betaling; thi hans husvært havde rykket ham for huslejen, og lige straks næste morgen bragte han de 20 kr. hen til husejeren, som ikke var nogen anden end vor ven urtekræmmer Svendsen, der blev forbavset over at modtage tyvekronen igen. Han kendte den på et dobbelt hak i kanten.

»Her skal du se, Misse«, sagde Svendsen, »jeg har fået mit 20 krone-stykke

igen. Skrædder Smidt har betalt et afdrag på sin husleje; men der har du det en gang endnu«.

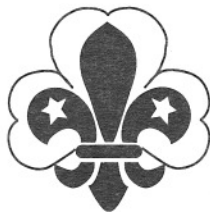
Og så betalte hans kone for anden gang sin syjomfru et afdrag på 20 kr., og syjomfruen betalte sin broder igen 20 kr., han betalte skrædderen og denne sin husvært. Og da pengestykket på denne måde havde cirkuleret mellem de samme fem personer for tredje gang, så havde Jonas Svendsen jo vitterlig givet sin kone 60 kr., hun havde betalt sin gæld til syjomfruen, som ligeledes var 60 kr.; dennes lån til broderen på 60 kr. var også afgjort, lige såvel som at skrædderen havde fået sit tilgodehavende på 60 kr. hos Peter. Og sluttelig havde husværten, som skrædderen boede hos, modtaget 60 kr. i husleje.

Således havde denne ene tyvekrone udreddet ialt 300 kr.; men Svendsen var dog lidt betænkelig, da han for tredje gang modtog sit guldtyvekronestykke, trods regnestykkets ubestridelighed.

Dette stod at læse i Kultorvets Nyheder 1. august 1914.

Kniber det med økonomien - så er her en god opskrift.

Set i »Staden« Sct. Georgs Gilderne i Slagelse

AKTUELLE ADRESSER:

LANDSGILDELEDELSEN:

Landsgildemester Niels Rosenbom, Hallumvadvej 6, 5851 Janderup	75 25 85 28
Landsgildekansler Søren Adeltøft, Turkisvej 6A, 5210 Odense NV	66 16 56 83
Landsgildeskattmester Per Christensen, Gormsvej 14, 4200 Slagelse	53 52 80 66
Vicelandsgildemester Kirsten Hector, Åvænget 9, 9900 Frederikshavn	98 42 77 08
Vicelandsgildekansler Ole Ross, Strandvejen 110, Reerso, 4281 Gørlev	53 55 90 04
Vicelandsgildeskattmester Svend Erik Jensen, Kaprifolievej 12, 9380 Vestbjerg	98 29 62 89

PROVINCIALMESTRE:

Nordjylland: Kirsten Bethe, Thormodsvej 12, 7760 Hurup Thy	97 95 22 04
Midtjylland: Tove Borup, Silkeborgvej 70, 8653 Them	86 84 89 89
Syddjylland: Hanne Andersen, Fiskervej 13, Nørå, 6740 Bramming	75 17 37 89
Fyn: Svend Christoffersen, Saugstedlund 40, 5600 Faaborg	62 61 81 81
Nord- og Nordvestsjælland: Mogens With, Lokesvej 12, 4300 Holbæk	53 43 55 92

Storkøbenhavn & Bornholm: Ole Olesen, Fortvej 151, 2610 Rødovre	31 70 43 29
---	-------------

Syddjylland & Lolland-Falster: Niels Jørgen Hansen, Sakshøj 28, 4800 Nykøbing F. 54 85 42 32	
--	--

INTERNATIONALT UDVALG, formand Hanne Monberg, Ibsensvej 47, 2630 Tåstrup	42 99 68 41
---	-------------

PIM:

Nordjylland: Kiss Messmann, Søndergade 43, 3., 9000 Ålborg	98 12 52 22
--	-------------

Midtjylland: Kirsten Gammelgaard, Urbakkevej 14, 8450 Hammel	86 96 13 74
--	-------------

Syddjylland: Povl Erik Lundh, Romerparken 19, 6000 Kolding	75 50 73 62
--	-------------

Fyn: Bessie Nielsen, Bagergade 32 5700 Svendborg	62 20 15 17
--	-------------

Nord- og Nordvestsjælland: Erik Sparre Sørensen, Hans Rostgårdsvej 23, 3050 Humlebæk	42 19 20 15
---	-------------

Storkøbenhavn & Bornholm: Jette Dyhring Pedersen, Kærvang 6, 4623 Lille Skenved	53 66 94 13
--	-------------

Syddjylland og Lolland-Falster: Bjarne Brøgger, Alstrup Skovvej 29, 4840 Nørre Alslev 53 83 21 18	
---	--

GAMBIA PROJEKTET:

Hanne Vibe, Vodroffsvej 22, 1900 Frederiksberg C	31 39 66 09
---	-------------

KURSUSUDVALGETS FORMAND:

Leif Stilling, Slugten 8, Hald Ege, 8800 Viborg	86 63 87 29
--	-------------

PUM:

Nordjylland: Ole Krogsgaard, Lisedalsvej 13, 9200 Ålborg SV p. 98 18 11 25 / f. 98 23 22 11	
---	--

Midtjylland: Leif Stilling, Slugten 8, Hald Ege, 8800 Viborg	86 63 87 29
--	-------------

Syddjylland: Lis Møller Jensen, Kirkegade 24, 6740 Bramming	75 17 27 66
---	-------------

Fyn: Morten Jensen, Frejassvænget 4, 5700 Svendborg	62 22 11 60
---	-------------

Nord- og Nordvestsjælland: Arne Dahl, Labæk 56, 4300 Holbæk	53 43 12 50
---	-------------

Storkøbenhavn & Bornholm: Hanne Borgstrøm, Ruskær 15, st.tv., 2610 Rødovre	31 75 94 85
--	-------------

Syddjylland og Lolland-Falster: Niels Jørgen Hansen, Sakshøj 28, 4800 Nykøbing F. 54 85 42 32	
---	--

RODBJERGGAARD:

Kaj Thygesen, Seestgårdvej 5, 6000 Kolding	75 50 71 40
---	-------------

SCT. GEORGS FONDEN:

Leif Pedersen, Risvangen 30, 4100 Ringsted	53 61 64 63
---	-------------

SCT. GEORG • REDAKTØR:

Børge Juul Jensen, Ahornvej 9, 8500 Grenaa	86 32 08 71
---	-------------

DET DANSKE SPEJDERKORPS:

Lundsgade 6, 2100 København Ø	35 26 12 11
-------------------------------------	-------------

KFUM-SPEJDERNE I DANMARK:

Gammel Vartov Vej 16, 2900 Hellerup	31 29 26 66
-------------------------------------	-------------

KFUK-SPEJDERNE I DANMARK:

Rosenborggade 3, 1130 København K	33 12 95 38
-----------------------------------	-------------

DANSKE BAPTISTERS SPEJDERKORPS:

Gl. Gugvej 21, 9000 Ålborg	98 16 62 50
----------------------------------	-------------

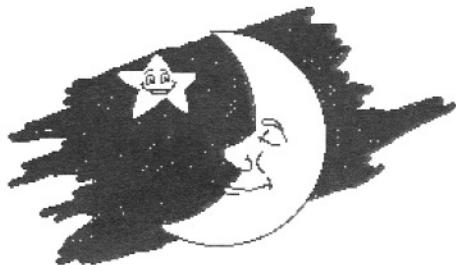

ASGER VESTORP

FYRREBAKKEN 6
3600 FREDERIKSSUND

Smilet

Det koster intet, men betyder en masse.

Det beriger den, der modtager det uden at gøre den fattigere, som giver det.

Det sker i et sekund, men erindringen om det kan i givet fald vare evigt.

Ingen er så rig, at han kan undvære det.

Det giver hvile til den trætte, lys til den skuffede, solskin til den bedrøvede, og er naturens bedste medicin, når det går dårligt.

Dog kan det ikke købes, lånes eller stjæles, for det er noget, der ikke er til nogen verdens nytte medmindre, det bliver givet væk.

Og hvis en mand på grund af overvældende travlhed er for træt til at give dig et smil, så giv ham et af dine, for ingen trænger så meget til et smil, som den, der ikke har noget smil at give.

Set i »Sporen«, Sct. Georgs Gildet i Frederikssund

HUSK AT VIDEREGIVE IMPULS TIL DIN EFTERFØLGER

IMPULS

IMPULS udgives af Sct. Georgs Gilderne i Danmark, Mikkel Bryggers Gade 1, 1460 København K., tlf. 33 32 27 33 fax. 33 32 29 91 og sendes til samtlige gildeledelsesmedlemmer. IMPULS udkommer 4 gange årligt.

Redaktør: Bjarne Brøgger, Alstrup Skovvej 29, 4840 Nørre Alslev - tlf. 53 83 21 18 • Fax efter aftale